

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 1To/39/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8716010542
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Pirkovská
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8716010542.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Evy Pirkovskej a sudcov JUDr. Vladimíra Monoka a Mgr. Iva Maruščáka na neverejnom zasadnutí konanom dňa 27.10.2016, v trestnej veci odsúdených H. Š. Y. G.. L. F., pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 píX.. Y.), W.) S.. N.. Y. G., E. X. F. Romana Tomajku a Petra Tomajku proti uzneseniu Okresného súdu Poprad sp. zn. 2T/18/2016 zo dňa 25.8.2016 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. z a m i e t a sťažnosti poškodených H. S. Y. F. S..

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 355 Tr. por. odpory proti trestnému rozkazu Okresného súdu Poprad, sp. zn. 2T/18/2016 zo dňa 27.6.2016 podané poškodenými F. S., A.. XX.X.XXXX, W. F. XXX/XX, X. Š. Y. H. S., A.. X.X.XXXX, W. F. XXX/XX, X. Š. odmietol.

Proti tomuto uzneseniu podali poškodení H. S. Y. F. S. sťažnosti. V dôvodoch sťažnosti uvádzajú, že rozhodnutie okresného súdu je minimálne nepreskúmateľné, nakoľko v časti odôvodnenia sa nešpecifikuje, z akých dôvodov bol odpor proti trestnému rozkazu zo dňa 27.6.2016 odmietnutý a správnosť výroku je otázka. V uznesení, v časti odôvodnenia sa uvádza, že z ust. § 355 ods. 5 Tr. por. je nepochybné, že u oboch poškodených ide o neoprávnené osoby. Nič také Trestný poriadok v § 355 ods. 5 však neuvádza, pričom znenie ustanovenia citujú. Odôvodnenie uznesenia je v rozpore s právnou úpravou, ktorá v § 355 Tr. por. hovorí hlavne o procesnom postupe súdu za splnenia určitých podmienok a nezaobera sa tým, či podmienky pre takýto postup nastali. Z ust. § 355 ods. 5 Tr. por. určite nevyplýva, kto je neoprávnenou osobou vo veci náhrady škody, ako sa uvádza v uznesení a odôvodnenie samotným postupom sa javí ako neprípustné. Čo sa týka námietok ohľadom viny, druhu a výmery trestu pre obžalovaných, tie boli uvedené okrajovo, pre dokreslenie celkovej nepriaznivej situácie dlhodobých útokov na poškodených, ktorých sa opakovane dopúšťajú práve obžalovaní a ich rodinní príslušníci. S pokutou 200,- Eur pre obžalovaných po toľkých opakovaných cielených útokoch na rodinu poškodených by nebol určite spokojný ani sudca.

Na základe sťažnosti poškodených preskúmal krajský súd v zmysle ust. § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému podali sťažovatelia sťažnosť, ako aj konanie, ktoré napadnutému výroku uznesenia predchádzalo a dospel k záveru, že sťažnosť poškodených nie je vo svojej podstate dôvodná, aj keď s časťou námietok prezentovaných v sťažnosti poškodených je potrebné súhlasiť.

Z obsahu predloženého spisového materiálu je zrejmé, že potom, čo dňa 15.6.2016 bola na obvinených H. Š. Y. G.. L. F. podaná obžaloba, samosudca vydal dňa 27.6.2016 trestný rozkaz, ktorým obvinených H. Š. Y. G.. L. F. uznal vinnými z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. a), b) Tr. zák., s poukazom na § 138 písm. d) Tr. zák. a prečin nebezpečného vyhrážania v spolupáchateľstve podľa § 20 k § 360 ods. 1 Tr. zák., a to na tom skutkovom základe, že:

v čase okolo 19.45 hod. dňa 4.10.2015 na ulici F. Q. E. X. Š. Q. E. F. pristúpili ku kovovej bráne, ktorá je súčasťou oplotenia rodinného domu č. XXX, ktorá bola v tom čase uzatvorená a z vonkajšej strany opatrená guľou, H. Š. začal do nej kopať a udierať rukami, následkom čoho sa uvoľnil zabezpečovací mechanizmus kovovej brány, obe krídla sa otvorili, kde po tomto obaja obvinení spoločne vošli na pozemok rodinného domu, ktorého majiteľom je F. S. N. F. a kde fyzicky napadli H. S. tým spôsobom, že ho spoločne udierali päťami do oblasti hlavy a ľavého ramena, došlo aj k jeho kopnutiu do oblasti ľavého kolena až to celé vyvrcholilo udieraním H. S. polenami, ktoré si zadovážili spod strechy predmetného rodinného domu, pričom po tomto obvinený H. Š. svoje konanie obrátil proti F. S., ktorého jedenkrát udrel nezisteným spôsobom, kde počas celej doby trvania fyzického útoku sa obaja obvinení viackrát slovne vyhrážali ich zabitím, čím takto svojím konaním spôsobili H. S. odreninu pravej ruky a ľavého kolena bez práceneschopnosti a vyhrážkami u oboch poškodených vzbudili dôvodnú obavu o ich život a zdravie.

Za to im obom, každému samostatne, boli podľa § 194 ods. 2 Tr. zák., s použitím § 36 písm. j), Tr. zák., § 37 písm. h) Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. a § 41 ods. 1 Tr. zák., § 56 ods. 1, 2 Tr. zák. uložené úhrnné peňažné tresty vo výmere po 200,- Eur, pričom podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. pre prípad, žeby výkon uloženého trestu bol úmyselne zmarený, bol stanovený náhradný trest odňatia slobody vo výmere 2 mesiacov.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. súd poškodených H. S. Y. F. S. s nárokmi na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

Rovnopis trestného rozkazu bol poškodenému H. S. doručený dňa 18.7.2016 a poškodenému F. S. dňa 1.7.2016.

Proti trestnému rozkazu podal poškodený F. S. odpor dňa 8.7.2016 a poškodený H. S. dňa 26.7.2016, teda každý z nich v osemdňovej lehote, ktorú na možnosť podania odporu zákon stanovuje. Oba poškodení v odporoch primárne uvádzajú, že odpor podávajú voči výroku o náhrade škody, aj keď je pravda, tak ako to napokon uvádzajú aj v dôvodoch sťažnosti, prejavujú nespokojnosť aj s druhom a výškou uloženého trestu obvineným.

O podaných odporoch rozhodol potom prvostupňový súd napadnutým uznesením a aj keď skutočne nie je odôvodnenie uvedeného uznesenia presné a výstižné, je výrok napadnutého uznesenia správny.

Okruh osôb, ktoré sú oprávnené podať proti trestnému rozkazu odpor, lehotu, v ktorej je možné účinne odpor podať, ako aj výrok, proti ktorému je možné uvedený odpor podať, upravuje zákon v ust. § 355 Tr. por.

Vo vzťahu k poškodenému je to konkrétne ust. § 355 ods. 2 Tr. por., podľa ktorého proti výroku o náhrade škody, ktorým bola priznaná náhrada škody, môže poškodený podať odpor; ak poškodený podal odpor trestný rozkaz sa ruší vo výroku o náhrade škody, samosudca odkáže uznesením poškodeného na občianske súdne konanie, prípadne na konanie pred iným príslušným orgánom. Rovnako sa postupuje aj vtedy, ak odpor proti výroku o náhrade škody podala iná oprávnená osoba.

Z vyššie uvedeného ustanovenia teda vyplýva, že poškodený môže podať odpor len proti takému výroku o náhrade škody, ktorým mu bola náhrada škody priznaná. Zákon mu teda nepriznáva oprávnenie podať odpor v tom prípade, ak bol s nárokom na náhradu škody odkázaný na konanie o veciach občianskoprávných (resp. teraz už na civilný proces).

Ak teda podá poškodený odpor voči inému výroku o náhrade škody, než je výrok, ktorým mu bola škoda priznaná, ide o odpor podaný neoprávnenou osobou. V tejto súvislosti je napokon potrebné poukázať na to, že v prípade, ak poškodený podá odpor pri výroku o náhrade škody, ktorým mu bola škoda priznaná, trestný rozkaz sa ruší vo výroku o náhrade škody a samosudca musí uznesením poškodeného odkázať na občianske súdne konanie, resp. civilný proces, či konanie pred iným príslušným orgánom, to znamená, že ani v takom prípade už po podaní odporu by nemohol meritórne vo veci o náhrade škody, resp. jej priznaní rozhodovať.

V posudzovanom prípade boli poškodení trestným rozkazom s nárokom na náhradu škody odkázaní na občianske súdne konanie, čiže nebola im náhrada škody priznaná, takže naozaj nie sú osobami, ktoré by mali v zmysle zákona právo odpor proti trestnému rozkazu podať.

Keďže poškodení proti takémuto výroku odpor podali, správne potom postupoval súd prvého stupňa podľa § 355 ods. 5 Tr. por., v zmysle ktorého ak samosudca po doručení odporu nenariadi hlavné pojednávanie z dôvodu, že odpor podala neoprávnená osoba alebo bol podaný oneskorene, odmietne odpor uznesením.

Aj keď odôvodnenie napadnutého uznesenia naozaj nie je úplne výstižné a okresný súd v ňom nerozobral, z akého dôvodu sú v danom prípade poškodení osobami neoprávnenými na podanie odporu, rozhodnutie samo o sebe vo svojom výroku je správne a z uvedeného dôvodu nie je možné sťažnosti poškodených považovať za dôvodné, a preto ich krajský súd v zmysle ust. § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. musel zamietnuť.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.